

SEN YORUYORSUN BENİ ARTIK

şimdi yalnızlığım
ağzına kadar kalabalık

sen uyuyorsun oysa
bir göl kıyısında
mavi bir gecenin içinde
yapayalnız

rüyalarının ortasında sarı bir ev
bilmediğin bir bahçe kapısı
açılıyor ardına kadar
çırılçıplak

ve sular merdivenlere kadar taşmış
dalgalarla

her taşın görüldüğü malum

ve yerlerde sürünen yıpranmış ayakkabılar

ve hiç kimsenin kopartamadığı çiçekler
yağmurun altında sırlısıklam

...

sanki ikimiz günlerdir
bir okun ucunu yaralıyoruz
düş(ünce)lerimizle